СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 143. НЮ ЙОРК І ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 24-го липня 1946. No. 143 NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, July 24, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

КОНТРОЛЯ ЦІН БУДЕ ПРОДОВЖЕНА ЩЕ НА ОДИН РІК

Спільна конференція представників сенату й палати репрезентантів рішила 11 голосами проти 3 продовжити закон про контролю цін ще на один рік і предложити обом палатам конґресу одобрити це рішення голосуванням. До 20 серпня будуть виняті зпід контролі такі життєві продукти, як мясо, молоко, яйця і збіжжя, а після цього дня спеціяльна рада з трьох осіб вирішить, чи наложити стелю цін на ці продукти. Тому, що рішення конференції прийшло по довгих переговорах з усіми відповідальними чинниками, панує загальне переконання, що обі палати приймуть ці постанови невідкладаючи, а президент їх підпише. — Знавці суспільних відносин твердять, що чорний ринок на мясо вже знищений і нема потреби побоюватися, щоб він появився ще раз, коли не буде контролі цін на мясо. Заповіджений здавна страйк консументів проти купування всіх предметів, не буде переведений, бо домашні хазяйки й так стримуються від купування життєвих предметів, наскільки вони не конечні.

КОНҐРЕСМЕН МЕЙ НЕ ХОЧЕ СВІДЧИТИ.

Конґресмен Ендрю Дж. Мей, якому роблять прилюдні закиди, начеб він був у змові з підприємствами виробу амуніції і вжив вчасі війни свого впливу, щоб дати контракти для підприємства Ґарсона, заявив, що він не буде складати свідоцтва перед сенатською Военною Слідчою Комісією. Мей твердить, що він дуже занятий. В міжчасі появилися обвинувачення проти другого конґресмена, а це проти Джана М. Кофія із стейту Вашинґтон.

РІЧНІ ЗАРОБІТКИ АМЕРИКАНСЬКОЇ РОДИНИ НИЖЧІ НІЖ $2,000.

Спільні розшуки Ради Федеральної Резерви і Бюра Рільничої Господарки виказують, що більша половина американських родин не заробляє річно навіть $2,000, а на трьох людей два заробляють менше ніж $3,000. Так було в році 1945. Тепер відносини змінилися ще на гірше, бо після війни заробітки значно зменшилися.

АМЕРИКАНСЬКІ ЖУРНАЛІСТИ ВЕРНУЛИСЯ

Ґрупа американських редакторів, що відвідувала Европу кілька місяців, повернулася домів. Їх загальний погляд такий, що Злучені Держави мусять втримувати значну збройну силу в окупованих европейських краях. На їх думку сталася помилка, що Америка не могла поширювати ідеї демократизму вчасі, коли негайно після війни переводила різні переміни війська. В теперішній американській армії в Німеччині служать молодики 18—20 літ, які не мають досвіду в таких справах і не можуть бути авторитетом для німців. Та не зважаючи на ці недостачі американські війська роблять добру роботу. Між редакторами, яких після їх повороту приймав секретар війни Патерсон у Вашинґтоні, є такі, як Солзберґер з Ню Йорк Таймсу, Рой Гавард з синдикату Скрипс-Гаварда, Естрайхер з Інтернешенел Нюз Сервис, Лаял Вилсон з Юнайтед Прес і редактори кількох місцевих газет, разом було 12 осіб.

РОЗМІЩЕННЯ КОРАБЛІВ НА БІКІНІ.

Зогляду, що в середу 24 липня — за американським календарем — буде переведений на Бікіні новий досвід з атомовою бомбою, команда армії оприлюднює розміщення кораблів, призначених на знищення новим вибухом. У самім центрі має бути цементова баржа і з неї буде спущена атомова бомда у воду. Недалеко неї стоятимуть кораблі Гюз, Саратоґа, Арканзо, Наґато, а на окраїнах периферії Невада, Ню Йорк, Пенсилвенія, Пенсикола. Тому, що бомба вибухне під водою, небеспека з повітря не буде така велика, як при надводнім вибуху 1 липня. Панує переконання серед знавців, що вода може вилетіти в повітря до 30,000 стіп. Тому, що вода не може потрясти повітрям так сильно, як ґази, то й менша небеспека для літаків. Тому вчасі детонації будуть кружляти літаки над місцем вибуху.

Половина звірят, які були розміщені на кораблях замісць залоги вчасі попереднього досвіду, ще живе. Обчислення виказують, що вчасі вибуху згинуло 10.2% звірят, а 25% згинули опісля внаслідок радіових промінів.

ВСТАВЛЯЮТЬ ТЕЛЕФОНИ В АВТАХ.

Ню Йорк Телефон Компані оповістила, що місячна оплата за вставлення й уживання телефонів в автах буде виносити $22. Є це радіо-телефонічні получення при помочі яких можна буде вчасі їзди розмовляти з людьми по домах і діставати телефонічні получення від них.

Бирнс домагається оприлюднення мирових договорів

Секретар стейту Джеймс Ф. Бирнс звернувся до інших міністрів закордонних справ великих потуг, щоб вони згодилися на урядове проголошення начерку мирових договорів для 21 держав, які візьмуть участь у мировій конференції, що зїздиться в Парижі 29. липня. Начерк приготовано для Італії, Румунії, Болгарії, Угорщини і Фінляндії і їх оприлюднила вже американська ґазета Ню Йорк Геральд Трибюн. Зогляду на це, в диплЬоматичних колах панує переконання, що нема потреби затримувати в тайні ці пляни.

В БОЛІВІЇ ВСТАНОВЛЕНО НОВИЙ РЕЖІМ.

Революціонери, які обняли уряд республики Болівії після замордування президента Віляроеля і декого з його співпрацівників, зобовязалися перевести в цій країні реформи в демократичнім дусі і дати народови спромогу вибрати новий уряд загальним голосуванням. Тимчасовий уряд, складений із студентів і робітничих революціонерів, оприлюднює, що найдено тіла попалених політичних вязнів, яких попередний уряд запроторив до вязниці. Це вказувалоб, що режім Віляроеля був диктаторський і жорстокий. Оприлюднення звірств попередного режіму має служити на оправдання, чому теперішні революціонери поступили так жорстоко з президентом і його прихильниками. Виявилося, що товпа замордувала президента, здерла з нього одіж, обвозила вулицями, а потім це повісила на стовпі вуличної лямпи. —Тимчасовим президентом став Нестор Гілен, теперішній предсідник окружного суду в Ля Пас.

ПРИЗНАЮТЬ СТЕЙТАМ ПРАВО ДО ПРИБЕРЕЖНОЇ НАФТИ ПІД ВОДОЮ.

Сенат у Вашинґтоні признав 44 голосами проти 34, щоб стейтам дати право до нафтових піль, які находяться під океаном на три або й більше миль від берега, на скільки ці поля находяться в полосі, що її займають Злучені Держави. Ці поля на підставі президентського рішення мали дістатися під контролю федерального уряду, одначе стейти, які мають свої бебереги над обома океанами, почали акцію, щоб вони дістали право експльоатації нафти під морем. Зогляду, що ухвала сенату має ще перейти через палату репрезентантів, федеральний уряд буде мати час заложити свій спротив і постаратися за вето президента. Федеральний уряд стоїть на становищі, що підводна нафта повинна служити для оборони цілої нації.

41 убитих і 53 ранених від вибуху бомби в Палестині

Дня 22. липня після полудня експльозія бомби, підложеної у люксусовому готелі Короля Давида в Єрусалимі, де міститься британська Головна Кватира, вбила 41 особи і 53 інших зранила. Між убитими і пораненими находяться британські урядники англійського, жидівського та арабського походження. Між іншими був убитий постмастер ґенерал Ґеральд Доналд Кеннеді, важко ранений був суперінтендант поліції Кеннет Пейдж Гедінґен та лекше ранений кореспондент газети Ню Йорк Пост, Ричард Морер. Одна з експльодованих бомб мала 500 фунтів та сильною детонацією потрясла цілим модерним районом міста. Перша менша бомба експльодувала один блак від готелю і була підложена правдоподібно в деверзійних цілях. Після експльозії великої бомби, вулиця перед готелем була завалена змасакрованими і скрівавленими тілами вбитих, між якими було теж чимало жінок з британської військової допомічної служби. Друга експльозія походила з вистрілу відданого осібняком одягненим за „араба", який опісля зник в автомашині. Експльозії відбулися в самому розгарі праці в бюрах і тому такі великі жертви. В урядовому поліційному комунікаті говориться, що бомба була підложена „жидівськими терористами". Британський Високий Комісар, який підчас експльозії находився в іншому крилі готелю, не відніс поранень. Жидівська Агенція та Жидівська Національна Рада Палестини осудили підложення бомби, називаючи його „злочином безвідповідальних десператів". Поліція і військо ведуть інтензивні доходження.

КРИТИЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ СКИТАЛЬЦІВ В АВСТРІЇ.

Ню Йорк Таймс повідомляє з Відня, що советську відмову переговорювати справу мирового договору з Австрією, якщо всі скитальці не будуть евакуовані з цеї країни, вважається тільки претекстом до того, щоби взагалі відтягнути справу мира з Австрією та щоби советські війська могли там залишитися якнайдовше. Скитальчий арґумент — пише Ню Йорк Таймс — не видержує критики, бо Австрія сама не бажає собі скитальців і вже перед двома місяцями австрійський уряд звертався до Контрольної Ради союзників, щоб їх з країни забрали. Ґазета пише, що скитальців в Австрії взагалі ніхто не хоче. Не хотять їх там Совети, не хоче Австрія, але не хотять теж західні союзники, не тільки тому, що їх треба там годувати і дбати про порядок, але теж тому, що поведінка скитальців була вже багато разів причиною протестів збоку Советів і Югославії. Долю скитальців в Австрії, як і в інших країнах має вирішити Організація Обєднаних Держав і до того часу, згідно з повідомленням Ню Йорк Таймсу, їм ще не загрожує безпосередня небеспека.

„ВЕЛИКА ХАРТІЯ ЗДОРОВЯ".

У висліді довгих нарад Комісії Здоровля Обєднаних Держав, яка мала підготовити конституцію т. зв. Світової Організації Здоровя, 60 делеґатів різних держав підписали „Велику Хартію Здоровя", що й має бути основою цеї організації. Завданням Світової Організації Здоровя, як читаємо в статуті, буде „допомогти світові вилікувати рани, нанесені війною та внелімінувати жахливі людські пошесті, як малярія, холера, туберкольоза та сифіліс. Запобігти смертності є її першим завданням"... На Хартії Здоровя зложили свій підпис — перший після війни на міжнародньому документі — теж Італія та Австрія. В імені України підписав товариш Лев Медвідь та заявив, що ...Росія без сумніву ратифікує конституцію Організації Здоровя так швидко, як тільки можливо.

ЗМІНИ В КОМАНДІ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ.

Після повідомлення про перенесення маршала Жукова на пост головнокомандуючого Одеської Військової Округи Юнайтед Прес подає, що місце Жукова в командуванні советськими сухопутними військовими силами преняв маршал Конев, бувший командант армій 2-го українського фронту та предсідник союзної контрольної комісії у Відні. Теж змінено головнокомандуючого советською военною авіяцією, маршала Новікова, на місце якого прийшов маршал Єршинін. В советській пресі не має ще офіціяльного потвердження цих змін.

ПРИЧИНИ ПЕРЕНЕСЕННЯ МАРШАЛА ЖУКОВА.

Советська преса, як згадано, не подала ще коментарів ані причин щодо перенесення маршала Жукова з посту головнокомандуючого советськими сухопутніми силами на команданта Одеської Військової Округи. Американська преса подає три такі можливі головні причини: 1. Неспокої в Україні та щораз більше поширювання там опозиційних настроїв і спротиву московській центральній владі. 2. Жуков попав у неласку Сталіна і 3. Советський Союз підготовляється до нової війни і мав би використати Одесу як першу базу свого нападу на Дарданелі та Туреччину. При цьому додається, що всі ці три причини є одинаково важливі в оцінці політичного становища Советського Союзу.

ПЕРЕД МИРОВОЮ КОНФЕРЕНЦІЄЮ В ПАРИЖІ

Американська преса віддає багато уваги мировій конференції, яка повинна почати́ся в Парижі 29. ц. м. Загально вважається, що конференція насамперед вияснить положення „двох світів". советсько-східнього та анґло-американського — демократичного західного. Конференція так обмежена советськими домаганнями щодо прав поодиноких країн та „ветом" чотирьох великодержав, що немає багато людей, які вірилиб в її успіх. Америка та Анґлія приготовані на сильну опозицію Советів, як це вже було на конференції Ради міністрів. Це вже буде третя велика мирова конференція в столиці Франції і Париж не був під цим оглядом „щосливий на руку". Після пакту Бріянд-Келлоґ в 1925. р., цілий світ побоювався нової великої війни. І вона прийшла — пише „Амерікен Джорнел". Ще більше побоюється світ нової війни сьогодні й немає жодних познак, щоб паризька мирова конференція могла ці побоювання успокоїти.

СОВЄТИ НЕ ЗРЕЗИҐНУЮТЬ З ПРАВА „ВЕТО".

В колах Обєднаних Держав існує переконання, що Советський Союз в жодному разі не зрезиґнує з права „вето" на найближчому сазіданні Головної Асамблеї О. Д. Справу знесення права „вета" великих держав задумує видвигнути, австралійський представник, Герберт Іват.

ЮГОСЛАВІЯ ХОЧЕ ТРІЄСТУ.

Новий югославський амбасадор у Вашинґтоні, Сава Касановіч, заявив, що Югославія ніколи не признає европейського мирового договору, якщо Трієст і Венеція Джулія не будуть прилучені власне до Югославії. Подібні заяви були теж з боку Італійського уряду, якщо ця провінція не залишиться при Італії. Маршал Тіто в промові, виголошеній минулої ночі в Раґуса, обвинувачував західних союзників, що вони нарушили умову, під якою югославські війська були відкликані з Трієсту і самі окупавали Венецію Джулію.

ФРАНЦУЗЬКА ПОЛІТИКА В НІМЕЧЧИНІ.

Згідно з повідомленням команданта французької зони Німеччини, ґенерала Кеніґа, французи влучили до території Сарщини, яку Франція задумує анектувати, як свою територію, ще кілька районів Надренії, величиною 600 квадратових миль. Існують здогади, що після цего Франція, можливо, рішиться прийняти американський плян спільної адміністрації усіх зон Німеччини. З Парижа повідомляють, що рішенням ґен. Кінґа прилучити до Сарщини девять районів Надренії, були заскочені не тільки Анґлія й Америка, але теж і французький уряд.

З КИТАЙСЬКОГО ПОЛЯ БОЮ.

З Нанкінґу повідомляють, що китайські національні війська вдерлися в комуністичний район Кіянґсу-Ангвей, проломили комуністичний фронт і відкинули червоні війська, які недавно мали загрожувати Нанкіґові, 15 миль від Тієнчанґ. Представник національної армії заявив, що урядові війська цілком опанували положення на північ від Кіянґсу. Національні війська почали теж будувати укріплення здовж водного фронту Нанкінґу. Московська преса пише, що американські війська підготовляються до інтервенції.

ЩЕ ОДНА КОМІСІЯ В О. Д.

Економічна та Соціяльна Рада Обєднаних Держав задумує створити на найближчому засіданні, яке відбудеться з кінцем цього місяця в Ню Йорку, т. зв. Фіскальну Комісію, яка малаб заніматися проблемами міжнародніх та державних фінансів.

ЛЯ ҐВАРДІЯ НА АВДІЄНЦІЇ В ПАПИ.

Папа Пій XII. прийняв на приватній авдієнції ґенерального директора УНРРА, Ля Ґвардія, та виявив велике занепокоєння важким положенням европейської людности. Ля Ґвардія зложив Папі подяку за його вклад в допомогову акцію УНРРА.

ПАПА ПРОСИВ ПОМИЛУВАННЯ ҐРАЙЗЕРА.

„Осерваторе Романо", офіційний орґан Ватикану, подає, що папа Пій XII., керуючись християнською засадою прощення, справді просив помилування Артура Ґрайзера, Гітлерового намісника в Данціґу, якого польський суд засудив на кару смерти і якого вже повісили.

КІНЦЕВА СТАДІЯ ПРОЦЕСУ В НОРИНБЕРЗІ.

Великий судовий процес у Норинберзі, який зачався 20. листопада минулого року та на якому Міжнародній Військовий Трибунал судить німецьких націстівських воєнних злочинців, добігає до кінця. Вирок буде, правдоподібно, проголошений в першій половині вересня та охоплюватиме не тільки суджених безпосередньо, але теж кілька міліонів членів націстівської партії та її орґанізацій.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число в суботи (з англійською Частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

МІХАЙЛОВІЧ — СИМВОЛ

Большевицька куля вкоротила життя генерала Дражі Міхайловіча, організатора і керівника визвольної боротьби народу Югославії. Подія, що без сумніву буде записана в історії, як символ нашої доби. При цьому, Міхайловіч не перший того рода символ, як і його народ не перший, що зложив таку велику жертву на вівтарі боротьби за свободу. Тільки обстановка інша.

Ще не затерлися в памяті всі ці найбільші признання, що їх проголошували радіовисильні союзників в найгрізніші дни боротьби проти ворога людства — націстської гидри. Не пожовкли ще й листки часописів, на яких так густо записані геройські подвиги цего великого вояка. А він сам лежить уже в землі з большевицькою кулею в грудях, розстріляний „за зраду".

Протягом довгих пять років німецької окупації, Міхайловіч був втіленням найкращих чеснот свого народу. Він заперечив усе, заперечив себе самого і цілий віддався одній ідеї — боротьбі за свободу, яка була виписана на прапорі союзників. Живучи ввесь час в лісі на подобу дикого звіра, він де, як і чим міг вдаряв у ворога Югославії, що був теж ворогом цілого світу. З імям Міхайловіча на устах гинули тисячі найкращих синів Югославії, його імя було пострахом німців, надією союзників і боевим гаслом югославян! Цього то Міхайловіча розстріляно „за співпрацю з німцями, за виступи проти союзників, за зраду Югославії".

„Памятник Міхайловіча повинен стояти на Червоній Площі в Москві" — пише одна американська газета, — бо він врятував її від німців. Але Москва наказала розстріляти Міхайловіча. „Не має багато американців, якщо взагалі є, які бажалиб смерти Міхайловіча" — пише друга американська газета. І немає чесної людини в світі, яка булаб тої смерти бажала. Її бажала тільки Москва і Міхайловіч мусів згинути. Проти волі цілого світу — на бажання Москви. Одна нюйорська газета, коментуючи недавно советське вето в Раді Безпеки, писала: "Один хоче володіти світом і хоча цілий світ був проти одного, цей один взяв верх. . . . Світ не може бути керований засадою „здійми йому голову" і тому треба направити найбільшу помилку з Ялти і Сан Франциско" . . . Кремль наказав зняти голову Міхайловіча, бо мав на це силу. Він зняв би теж голову цілому людству, якщоб йому тільки цеї сили вистарчило. Смерть Міхайловіча є символом нашої доби вона не буде даремна, якщо людство витягне з неї відповідні висновки.

Війна нервів на американському континенті

Коли Гітлер приготовляв виправи проти сусідних держав в Европі, то місяці перед тим ішла така страшна нагінка на ці держави в німецькій і загалом в націстівській пресі, по радіо і в промовах, що, здавалося, начебто Гітлер уже наступного дня виправиться з карною експедицією на сусіда. Таку підготовку назвали у демократичних державах „війною нервів". Після війни нервів приходила звичайно правдива війна, в практиці це був звичайний наїзд.

В Америці ми є від давна свідками подібної большевицької війни нервів. Кожне потягнення американського уряду в заграничній а навіть і в домашній політиці, якщо воно не йде по большевицькій лінії, — змісця тавруеться в різних виданнях як намір викликати війну проти Советів або як намір капіталізму знищити осяги робітництва. Напасти йдуть з такою силою, що хто не розуміє, звідки це йде, набирає поняття, що це справжня дійсність.

Саме з Буенос Айрес, в Аргентині, наспіли вісти, що Совети переводять по радіо і в газетах у всіх краях Південної Америки велитенську кампанію проти Великої Британії і Злучених Держав Північної Америки. Кореспонденти характеризують цю кампанію, як „ловлю риб у каламутній воді". Кампанія їхня йде такими аргументами, щоб якнайбільше людей навертати до комунізму. У Монтевідео, столиці Уругваю, таки на границі Аргентини, одержується просто з Москви по радіо 10,000 слів денно і їх передається як матеріял для щоденників, включаючи й комуністичний щоденник „Діяріо Популяр". В додатку цілі стоси друкованого комуністичного матеріялу приходить поштою з Ню Йорку й інших осередків.

У Південній Америці є цілий ланцюх комуністичних газет, як „Сігльо де Чіле", „Гора де Буенос Айрес", „Діяріо Популяр" в Коломбії і „Трібуна Популяр" в Ріо де Жанейро. Всі ці азети дістають вісти про те, що діється в Москві і в таких осередках комуністичної агітації, як Ню Йорк, а всі вони подають цей матеріял на один лад. Різниця в них лише така, що в кожній із згаданих країн додають ще матеріял, який підбурює населення проти місцевої влади, але все по „московській лінії". Спільна ціха тих газет є їхня агітація проти „імперіялістичної політики" Злучених Держав, яка ніби то загрожує існуванню південно - американським республикам. Цей страх постійно підтримує комуністична преса, а не лише час від часу. Зате советську Росію ця преса представляє як оборонця незалежности малих націй чи держав.

Советські амбасади в Південній Америці — кажеться в звідомленнях — далеко більші, ніж були колись поширені бюра націстівської Німеччини. Та замітне те, що урядовці советських амбасад тримаються здалека від місцевих справ, а зате всю агітацію ведуть місцеві комуністи. Агітація йде з таким завзяттям і такими аргументами, що подекуди бентежить навіть місцеву владу. В ній кладеться натиск на поборювання Злучених Держав і на потребу торговельних звязків з Советами.

Минулий тиждень виказав, що большевики не обмежуються до самої війни нервів, а поробили підготову до справжньої війни в Америці. Канадійська Королівська Комісія виготовила звіт із своїх дослідів над большевицьким шпигунством в Канаді і цей звіт передала до відома канадійському парляментові. У виїмках звіт був проголошений в газетах. З нього населення має нагоду довідатися, що большевики вживають своєї амбасади в Канаді для приміщення осередку шпигунських затій, а дипльомати інших країн, які мають свій осідок в Отаві, ясно зрозуміли, що большевики можуть переводити подібні затії теж із амбасад в інших країнах.

Водночас в іншій країні Америки, в Мексику, виступив з погрозою один із визначних комуністів, Дієго Рівера. Його колись викинули комуністи із своєї партії, одначе тепер він чомусь то став їх речником. Він отверто заявив, що колиб так Злучені Держави опинилися в війні проти Советів і Мексик став по стороні Злучених Держав, тоді мексиканські комуністи, а з ними й комуністи в інших країнах Південної Америки підуть війною проти Мексика. Він теж додав, що „робітники Латинської Америки й Канади, а також і Злучених Держав, пічнуть саботувати комунікації в цілій Американській півкулі і знищать доставу матеріялів, потрібних до ведення англьо-саксонської війни". Рівера заповів дальше, що підуть страйки, громадянська війна й повстання в країнах Латинської Америки, в Індії, Китаю, Індокитаю та в інших кольоніяльних країнах, а самі Злучені Держави не будуть мати сили перемогти Советську Росію.

Виходить, що Совети цілковито наслідують Гітлера у своїй війні нервів. Коли так, то мусить їх зустрінути й така доля, яка зустріла Гітлера.

Микола Чубатий.

Мирова конференція чи мировий диктат?

Міжнародне положення зайшло у справдішний сліпий кут. Політика догоджування Советам протягом кількох воєнних років показалася помилковою. У своїй найновішій книжці Вілєм Булит, американський амбасадор до Советів в роках 1933—1936, стверджує, що ціла політика през. Рузвелта у відношенні до Советів потерпіла повну невдачу. Переконання, що догоджуванням Советам можна буде їх втягнути до чесної співпраці з демократичними державами, показалося злудою, яка тепер приносить для цілої Европи загрозу поневолення, а замісць мира принесла постійне воєнне поготівля цілого людства. Війна закінчилася, а мира немає.

Показалося нині, що однобічна ставка аліянтів на Советів з одною тільки ціллю: знищити Німеччину, була помилкова, бо диктатура Советів з їх терористичним режімом в нічому не уступає диктатурі Гітлера з його націстичним терроризмом.

Світ нині найшовся в такім положенні, що наділі війну дотепер виграли тільки Совети, а всі свободолюбні кличі демократичних держав, як постанови Атлянтійського Чартеру, Чотири Свободи для цілого людства окреслені през. Рузвелтом, треба сховати до історичних актів без практичного примінення. Про них нині краще й не згадувати, бо дійсність в Европі є прикрою наругою над тими деклараціями, бо вже немає й надії на той кращий світ, так часто повторюваний і обіцюваний лідерами демократичних держав. Навпаки, людство після таких великанських жертвів принесених у війні, опинилося ще в гіршому положенні, бо демократичні держави мусіли обєднатися з режімом крівавої советської диктатури та своєю помічю допомогли їй зрости в силу.

Безперечно, що демократичні уряди робили це в надії, що союзом зі Советами вони зможуть легче перемогти таку саму кріваву диктатуру Гітлера з меншими жертвами та меншим пролиттям людської крови. Одначе ця ощадність може бути внедовзі дорого заплачена — або поневоленням цілих народів, їх довільним винищуванням та загладою, або новою, можливо, ще більше крівавою війною.

Майже місяць тривала конференція чотирьох керманичів закордонної політики Америки, Британії, Советів та Франції, що розпочалася в Парижі 15. червня ц. р. Ціллю конференції було підготовити мирові трактати з давними сателітами Німеччини. Конференція закінчилася цілою низкою нерозвязаних проблем, а деякі можна було розвязати тільки величезними уступками в користь Советів. Без слова спротиву Совети дістали признання окупації Бесарабії та північної української Буковини з цілковитим поминенням другої точки Атлянтійського Чартеру, яка говорить, що ніяка територія не буде відірвана від держави та прилучена до іншої без вираженої згоди місцевого населення. Ніхто тих людей не питав, чи вони хотять советської диктатури. Так постановили перегнати їх як в шікагівських різнях худобу з одної стайні до другої. Молотов був би вважав прямо провокацією для Советів порушувати такі питання як Атлянтійський Чартер відносно цих „советських" країн, коли нині НКВДисти „урядують" у Варшаві, Празі, Берліні чи у Відні. Щоби конференції не розбивати на самім порозі, тов. Молотов мусів мати незаперечну рацію.

Молотов бажав, щоби північна Трансильванія (Семигород) перейшла до Румунії та в цій справі треба було теж шукати якоїсь компромісової розвязки, бо відомо, що в північнім Семигороді населення румунське та мадярське майже рівне числом.

Найбільше спірною справою було вирішування приналежности адрійського порту Тріесту та пограничної італійської провінції Венеція Джюлія. В часі мирової конференції в Версалі словінському та хорватському населенню тої провінції сталася кривда. Поважна смуга вздовж ріки Сочі (Ізонцо), заселена словінцями на півночі та хорватами на полудні і частина півострова Істрія, заселена хорватами, повинні були повернутися до Словенії, зглядно до Хорватії. Одначе Тріест і полоса на захід від Тріесту, це простори в подавляючій більшости італійські. Прилучення їх до Югославії це створення нового запального огнища в Европі.

Советам дуже залежало на цім, щоби Тріест прийшов до Югославії. Советська Росія потребує Тріесту не для Югославії, а для себе. Дістати сильні точки оперта на Середземнім морю, як чого первісно Совети домагалися, показалося що нині неможливим, бо це означалоб провокувати Англію. Одначе Совети хотять дістати вихід на Середземне море бічними дверми, через опанування Тріестського порту над Адрійським морем, бо ж ясно, що при теперішньому положенні в Европі Югославія, Польща і Чехія стануть внедовзі частиною Советського Союзу, отже не Югославія а тільки Совети матимуть Тріест, поважний порт над Адрійським морем.

За проектом Франції Тріест з околицею мають проголосити міжнародною територією під наглядом Обєднаних Держав. Як в практиці виглядати буде таке співпосідання, видно найкраще на прикладі спільної адміністрації Берліна та Відня.

Цілу низку проблем, як преважне питання уміжнароднення плавби по Дунаю, справа італійських кольоній, советські домагання відшкодовання від винужденілої Італії, конференція не могла вирішити.

До інших справ конференція навіть не могла приступити, бо Молотов поставив своє старопольське шляхецьке „не позвалям", а дивоглад нинішніх часів — „вето" одної держави. Тов. Молотов не хотів навіть говорити про мировий договір з Австрією, домагаючися насамперед деяких заряджень, без яких — казав — не можна приступити до обговорювання мира. До цих заряджень належить теж домагання Советів усунути понад 400,000 скитальців, що опинилися на терені Австрії. Що має справа побуту тих скитальців зі заключенням мира з Австрією ніхто, мабуть й сам Молотов, не знає. Та ціль його політики ясна.

Проти цього домагання виступив секретар Бирнс цілим авторитетом Америки та його відкинув.

Це тільки одна з численних передумов, які висунув Молотов, щоби почати говорити про мир з Австрією і які взяті разом роблять справу мира з Австрією неможливою. Совети того й бажають, бо після заключення мира з Австрією, вони мусілиб відкликати свої великі окупаційні війська з самого серця Европи. Ця армія большевикам ще потрібна для комунізування Німеччини, Угорщини, а може й Італії та Франції, і для підтримування комуністичних урядів Польщі, Югославії та інших держав сателітів, які без тої помочи не втрималисяб. Вкінці советська окупація Австрії це сторожа не допустити нікого свобідно плавати по Дунаю.

Останньою справою, що її обговорювала конференція чотирьох, це скликання Мирової Конференції 21 союзних держав до Парижа на 29. липня 1946. Погоджуючися на таку конференцію Совети поставили ряд таких домагань, які цю Мирову Конференцію зводять на ніщо. Більшість своїх домагань большевики таки перевели. Це перший раз в історії є мирова конференція, що її повноправні учасники не будуть могли нічого вирішувати, а тільки висказувати свою опінію. Та ще й та опінія, щоби могла вважатися висловом конференції, мусить переходити двома третинами всіх голосів. Опінію конферен-

---

ОЛ. ЛУГОВИЙ — Права автора застерігається.

БУРЕВІЙ

Повість з часів Революції в Росії і Східній Україні в 3-х частинах.

(Другий том трильогії „ОГНЕМ І КРОВЮ").

ПЕРША ЧАСТИНА

15)

Підіхали врешті до петербурської Ривієри. Перед гостинницею витягнув Паволоцький десятьрублівку й не хотів взяти здачі. Жартом порадив купити за здачу лишню мірку вівса, добре накормити коняку, а коло першої пополудні приїхати знов, поїдуть до Головного Штабу. Признався старому, що, що не знає навіть, де той Головний Штаб міститься. Зрадлий візник подякував, радив не турбуватися. Він, мовляв, старожил, знає в столиці всі ходи й виходи.

Через півгодини Паволоцький вже відпочивав у чистій, затишній кімнаті.

Обширний будинок Головного Штабу. Безліч кабінетів і коридорів. Снують по них поважних ранг старшини, від капітанів генерального штабу до старезних генералладютантів. Часом пробіжить писарина з підстаршинськими личками. На вході парні вартові, не то воєнні, не то жандарми. Цивілів невидно, та цивільним в Головному Штабі й не місце.

В загальному відділі Паволоцький спитав генерала-інфантерії Данилова. Його одного знав з оповідань штабсротмистра Данилова, чернигівця, генералового сина. Сподівався, що старий Данилов направить його куди слід. Данілів—син на батька був занадто подібний, не диво, що Паволоцький пізнав генерала з вигляду. Для більшої певности, коли генерал проходив повз нього, встав і засалютовав. Старий, білоголовий дідок в окулярах пристанув. Запитав, уважно Паволоцького оглянувши:

— Ви до мене, полковнику?.

— Маю шану говорити з генералом інфантерії Даниловим?. — спитав Паволоцький у свою чергу.

— Так, це я. . — дідок відповів привітно. — Ви мене знаєте?.

Паволоцький відрекомендував себе.

— А, чернигівець!. Радий пізнати. . До ваших послуг, полковнику. Ходіть до мого кабінету. .

Поки довгим коридором зайшли до кабінету старий поспів розпитати про сина. Паволоцький охоче задоволив батьківську цікавість генерала. В кабінеті, посідавши, почав розпитувати зачим прибув у столицю.

— Маю завізвання Головного Штабу. Ніколи тут ще не був, не знаю тутешніх порядків, ні до кого маю вдатися. Не знаю навіть, хто начальником.

— І з усмішкою додав: — А мав вже неприємність на залізничному двірці. Якийсь жандармський ротмистр записав мое імя і частину. Побоююся чогось такого й тут.

— Начальником — генерал-лейтнант Миколаєвич Головин*). Людина він гарна, та знаєте. Столиця на людей впливає Не дивуйтеся, якщо прийме вас занадто офіційно.

— Не першина з офіційністю стикатися. Знаю, що у високих штабах довго не розбалакують . . Тому й зайшов до вашого високопревосходительства.

— Отож, отож. . —розбираючи пакети генерал озвався. — Хвилечку, полковнику, будь ласка. . Я перегляну пошту. . . Проведу вас до генерала Головина.

Данилов розпечатував пакети, пробігав очима зміст, щось надписував і відкладав. Паволоцький взяв зо стола кілька чисел „Руського Інваліда". Перша сторінка кожного числа містила височайші накази про підвищення старшин у рангах. У одному, прочитав про своє іменування генерал-хорунжим. Крім нього іменовано ще трьох полковників, двох йому незнаних і третього Скубенка.

— Мое іменування генерал-хорунжим перейшло височайшим наказом.

—повідомив Данилова.

— Я, значить, перший поздоровлю ваше превосходительство з підвищенням. . — Данілов протягнув руку. —Побажаю вам і на будуче успіхів у службі. . —промовив широ. — А тепер, я скінчив. . Можемо йти до начальника штабу. .

В кабінеті Головина побачив Паволоцький шпакуватого, років на пятнадцять від нього старшого, сухорлявого генерала. Данилов відрекомендував генерала Паволоцького й, вибачившися працею, забрався. Подаючи руку начальник штабу мимохіть поглянув на полковницькі відзнаки відрекомендованого генералом. Паволоцький мусів виправдатися:

— Я щойно хвилю тому, в кабінеті генерала Данілова вичитав в „Інваліді", що я вже не полковник. Не міг набути генеральських погонів. .

— Постарайтеся як найскорше набути належні вам відзнаки. . —порадив Головин.—На цю дрібницю в столиці звертають неаби яку вагу. .

Попрохав сідати, подав новоспеченому генералові папіроси, закурив самий.

По мовчанці, часто випускаючи носом струйки диму, запитав:

— З чим же, ваше превосходительство до нас завитали?.

— Прибув на завізвання, ваше превосходительство.

Начальник штабу поглянув на подане завізвання, потеребив короткий вус. .

— Пригадую, —заговорив. —Вас призначається кандидатом у начальники кінної дивізії. Який ваш командний ценз, генерале?. Не дивуйтеся, що питаю. Начальником головного штабу я призначений зовсім недавно. Не вспів обзнакомитися з службовими вищих старшин. .

Розповів Паволоцький про свою службу за роки війни, згадав, що під цю пору займає становище помічника команданта полку, а полком командує Дессіно. . .

(Дальше буде).

*) Данілов — був раніше генерал-квартирмайстром Ставки Главковерха. Головин по революції жив у Парижі, умер 1943 року. Преса писала, що він співпрацював з німцями.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА ЧЕРВЕНЬ 1946 РОКУ

РОЗВЯЗАНИЙ ВІДДІЛ:

Розвязано відділ ч. 88 У. Н. Союзу, ц Порт Джервіс, Н. Й., і всім членам видано переступні листи.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 3. Сухорський Марія.
В. 5. Марко Вілям.
В. 7. Присяжний Іван мол.
В. 21. Ґулячок Володимир, Ґулячок Мирон.
В. 22. Кукла Йосиф.
В. 25. Чапельський Роман Н.
В. 38. Мурінка Петро, Бріндак Елизавета Т.
В. 56. Бліс Михайло
В. 57. Лесник Мирон Вілфред.
В. 58. Бернард Анеля.
В. 59. Пущинський Катерина, Пущинський Стефан, Рептак Марія.
В. 65. Заканич Михайло.
В. 76. Чап Веслій.
В. 83. Рудольф Вілям.
В. 86. Мороз Вілям.
В. 90. Шеманський Григорій, Лопух Марія.
В. 103. Почух Ілько.
В. 105. Садоніс Йосиф А.
В. 109. Твардон Катерина.
В. 127. Снайчук Стефан Р.
В. 130. Коваль Юрій, Барняк Ілько.
В. 136. Вайняр Михайло.
В. 142. Мірончук Іван.
В. 145. Лаврук Йосиф.
В. 150. Базан Йосифа А.
В. 155. Сеґін Олена.
В. 158. Талалай Тарас, Юречко Василь, Коптюх Іван мол., Коптюх Михайло.
В. 175. Бас Анна, Бас Іван.
В. 191. Вансович Маріянна.
В. 204. Марків Олена, Марків Богдан.
В. 206. Гладик Микола мол.
В. 227. Бунго Ірина, Геншо Марія Джейн.
В. 235. Богаченко Йосиф, Богаченко Ірина.
В. 241. Щенґор Володимир.
В. 253. Чарко Ветолд.
В. 268. Костишак Василь, Мороз Іван Р., Мороз Катерина.
В. 273. Вілчевський Йосиф.
В. 288. Завацький Лувіс.
В. 295. Дрекслер Олекса.
В. 303. Сич Катерина.
В. 304. Завіський Михайло, Завіський Стефан.
В. 305. Дацько Анна.
В. 336. Валдрон Овен Е.
В. 343. Барон Дорота А.
В. 347. Горін Микола.
В. 348. Воститсянос Іван, Павлишин Чарлс.
В. 361. Д-р Баран Володимир.
В. 371. Вітвіцька Марія.
В. 388. Весоловська Антоніна.
В. 390. Ґабрян Вероніка.
В. 395. Кривуцький Йосиф.
В. 397. Зайшлий Олекса.
В. 400. Балю Дмитро.
В. 414. Кісіль Марія.
В. 426. Баландович Павло, Баландович Генрій, Баландович Микола, Чедар Чарлс.
В. 432. Дорош Стефан, Кушнір Теодор, Мисак Анна, Федун Лілій, Дубіцький Михайло, Пашкович Стефан, Консевич Михайло, Труш Анна, Курош Павло, Войтіховський Стефан, Гуменчук Петро, Нападій Росел М., [illegible] Юліян Стефан, Юліян Марія, Волянський Евген.
В. 433. Подлесний Теодор мол.
В. 459. Малецька Ольга.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 53. Пованда Іван,* Пованда Михайло.*
В. 78. Харовський Григорій,* Харовська Марія.
В. 158. Балко Василь.
В. 173. Яремчук Михайло.*
В. 242. Дубіцький Франко, Стопій Григорій.
В. 258. Періґ Стефан.*
В. 284. Гладишевський Данило.*
В. 365. Вах Дмитро.
В. 400. Бойко Марія.
В. 445. Коваль Марія, Татарчук Олена, Татарчук Мічел.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 22. Кашуль Емілія А., Кашуль Ольга М., Сич Анна.
В. 37. Василенко Анна.
В. 58. Фалінський Ярослав,* Фалінський Стефан.*
В. 59. Фанґа Ілько.
В. 127. Пуцак Петро.*
В. 187. Писар Евстахій о.
В. 287. Голодинський Зофія, Голодинський Іван, Юхацький Петро, Мудрик Дженій, Голодинськей Марія.
В. 313. Прокопчук Стефан.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 7. Костик Марія.
В. 96. Кульчицька Анна.
В. 125. Подола Люба І.
В. 200. Кузенко Тома мол.*
В. 206. Чубай Йосиф Ф.*
В. 223. Котлярчик Іван,* Котлярчик Чарлс.*
В. 264. Турко Марія.
В. 298. Гаврилів Генрій.
В. 459. Малецька Тесій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 388. — 2 члени.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Новій Олена.
В. 20. Войтович Прокіп.
В. 33. Баран Анна.
В. 36. Мазузо Стела.
В. 40. Глинський Анеля.
В. 80. Крушинська Марія.
В. 82. Земба Іван.*
В. 86. Семонич Марія, Ґайдук Олимпіяда.
В. 96. о. Фечко Семен.*
В. 102. Митросевич Іван.*
В. 135. Фунданиш Станислав.*
В. 142. Шевчук Яків.*
В. 145. Лучко Павло І.,* Лучко Анна.
В. 163. Калін Михайло.
В. 169. Кулка Розалія А.
В. 204. Ошуст Михайло,* Сліпий Родіон.
В. 217. Хованець Андрій.
В. 230. Дамброґіо Джеймс.*
В. 247. Босик Марія.
В. 259. Ґізовський Михайло.*
В. 264. Заленчук Маріянна, Пиш Наталія А.
В. 270. Меговнч Петро,* Меговнч Іван,* Меговнч Марія.
В. 291. Скібо Евген.*
В. 316. Антонів Катерина.
В. 371. Кузів Данело Б.,* Гарцула Іван.
В. 385. Федук Елизавета Дж.
В. 439. Мимка Михайло.*
В. 445. Погорецький Зенон,* Гарасимець Ольга, Бабяк Василь.*
В. 461. Ґардович Ігнатій.*
В. 478. о. Борис Стефан.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 27. Фанґа Ілько.
В. 41. Прокопчик Стефан.
В. 45. Василенко Анна.
В. 66. Луців Стефан.
В. 76. Ріпка Павло.*
В. 88. Голодинська Марія, Голодинська Зофія, Голодинський Іван, Мудрик Дженій, Юхацький Петро.
В. 103. о. Дяків Вілям.
В. 151. Хома Анна, Голбен Джeнета М., Етел Анна Е., Хома Олена.
В. 221. Кашуль Емілія А., Кашуль Ольга М.
В. 239. Сивуляк Анна, Сивуляк Лев,* Стріт Олена М.
В. 313. Гривняк Силвестер.
В. 341. Поцілуйко Михайло.
В. 355. Дікій Анна.
В. 441. Гладун Петро.
В. 472. Фалінський Стефан,* Фалінський Ярослав.*
В. 473. Лоїк Стефан,* Лоїк Катерина.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 7. Костик Марія.
В. 96. Кульчицька Анна.
В. 125. Подола Люба І.
В. 200. Кузенко Тома мол.*
В. 206. Чубай Йосиф.*
В. 223. Котлярчик Іван,* Котлярчик Василь.*
В. 264. Турко Марія.
В. 298. Гаврелів Генрій.
В. 459. Малецький Тесій.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ.

В. [illegible]

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 7. Цвонкала Володимир,* Костик Марія.
В. 44. Потіцька Павла.*
В. 58. Бернард Марія.
В. 69. Смулка Анастазія.
В. 75. Процанин Стефан.
В. 106. Якубовський Лев.*
В. 147. Процак Катерина.
В. 155. Ласковська Ольга.
В. 158. Кравчук Марія.
В. 199. Болюх Еленора.
В. 217. Лисий Володимир.*
В. 234. Брода Марія.
В. 236. Ганас Стефан.
В. 259. Бозик Марія 2.
В. 312. Овсяник Елвера Р., Овсяник Віктор.*
В. 344. Когут Дженет Д.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 20. Буґель Каролена.
В. 39. Гнатко Григорій.
В. 83. Бойл Йосифа.
В. 86. Стахів Теодор.
В. 94. Курчак Іван.
В. 104. Гаврилко Марія.
В. 118. Гаврилюк Іван.
В. 130. Тимецький Михайло.
В. 137. Мамрич Дмитро.
В. 155. Дзюбата Анна.
В. 159. Камінський Іван.
В. 161. Ілащаш Юрій.
В. 192. Макогін Антонина.
В. 209. Макар Параска.
В. 221. Миханко Семен Д.
В. 223. Танчук Розалія.
В. 283. Курочко Захарій.
В. 290. Демчук Матрона.
В. 292. Бутковський Евстахій.
В. 298. Федиш Наталія.
В. 300. Кухта Іван.
В. 319. Сивик Йосиф.
В. 344. Слободян Катерина.
В. 361. Дроздовська Катерина.
В. 406. Стахнів Теодор, Гавран Олекса.
В. 432. Белій Павло.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1946 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	34,384
В місяці червні 1946 р. принято нових	94
В місяці червні 1946 р. принято наново	15
В місяці червні 1946 р. принято з переступними листами	15
В місяці червні 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	11
В місяці червні 1946 р. принято зо старого роду обезпеч.	2
Разом	34,521
В місяці червні 1946 р. суспендовано	39
В місяці червні 1946 р. відійшли з переступними листами	28
В місяці червні 1946 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	10
В місяці червні 1946 р. відійшли до нового роду обезпеч.	2
В місяці червні 1946 р. відійшли зо зворотом у готівці	20
В місяці червні 1946 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці червні 1946 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	—
В місяці червні 1946 р. відійшле на виплачене обезпеч.	—
В місяці червні 1946 омерли	27
Разом	127
З кінцем місяця червня 1946 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	34,394

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В класі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	88
В клясі В.	на $ 750	15
В клясі С.	на $1000	176
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	469
В клясі О-1000	на $1000	316
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	4,679
В клясі Р-1000	на $1000	3,032
В клясі Р-1500	на $1500	35
В клясі Р-2000	на $2000	33
В клясі Р-2500	на $2500	3
В клясі Р-3000	на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	но $ 500	3,197
В клясі Е-1000	на $1000	1,406
В клясі Е-1500	на $1500	32
В клясі Е-2000	на $2000	23
В клясі Е-2500	на $2500	4
В клясі Е-300	на $3000	4

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,422
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,770
В клясі W-1500	на $1500	41
В клясі W-2000	на $2000	20
В клясі W-2500	на $2500	1
В клясі W-3000	на $3000	3
В клясі W-різні суми		81

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	4
В клясі Т- 250	на $ 250	174
В клясі Т- 500	на $ 500	3,644
В клясі Т- 750	на $ 750	529
В клясі Т-1000	на $1000	7,926
В клясі Т-1500	на $1500	189
В клясі 0-2000	на $2000	52
Разом		34,394

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 11. Бемська Катерина Р.
В. 22. Попель Тома Л.
В. 38. Рущак Річард Іван.
В. 48. Белс Лев.
В. 54. Кавчук Фредерик В.
В. 56. Вільчивський Давид Й., Ондуський Доналд Й., Солецький Павло Ф.
В. 59. Скочилас Тома, Скочилас Річард, Скочилас Михайло.
В. 75. Баран Джюдет К.
В. 94. Федишин Розмарія А.
В. 127. Гомен Кароля А., Муціковський Вілям, Новадла Варвара А., Бакерт Геролд.
В. 130. Барняк Ольга Е.
В. 145. Басала Алися Дж., Пецькович Олена, Лецькович Катерина, Пецькович Анастазія, Сливчук Стела, Сливчук Іван, Сливчук Микола, Манґіякакий Петрися А., Манґіякакній Лінда К., Ґураль Ольга.
В. 146. Михалський Ґерій С.
В. 204. Манішевський Роберт, Руденис Микола, Мврків Микола 5, Марків Ірина 5.
В. 227. Бунго Іван Е. мол., Сатур Петро, Сатур Олена.
В. 244. Кушвара Силвія Л., Боровська Олена, Боровська Тереса, Кушвара Вінцент В. мол., Кушвара Розмарія.
В. 258. Перок Стефан.
В. 268. Лопацький Ґейл.
В. 304. Коколюс Петрися М. 2., Швець Стефан Е., Швець Давид В., Грицковян Евген.
В. 313. Пліско Іван Е. мол., Пліско Лінда Л., Пліско Тоній Л., Бержоґський Михайло Л., МкАлкич Вілям І., Геншо Рута Е., Полик Давид М., Геншо Роберт І., Пліско Олена К., Пліско Богдан.
В. 318. Нусь Денис М.
В. 336. Салата Дженис Дж.
В. 341. Поцілуйко Омелян 5, Поцілуйко Евген 5.
В. 348. Безпятий Павлина А., Крут Джойс А.
В. 364. Юроско Роберт М.
Т. 380. Бабяк Анна М.
В. 388. Матіфорд Джеймс Р.
В. 400. Балю Тома Р.
В. 427. Паладійчук Лінда Дж.
В. 428. Зелінка Анна.
В. 432. Нападій Вілям, Стрілець Лусій.
В. 433. Курц Іванна М., Куткевич Тома, Куткевич С. Роберт.
В. 473. Чарук Богдан, Чарук Петро.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 74. Маланяк Павло.
В. 85. Музичак Софія.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 71. Федьо Микола.
В. 287. Мур Андрій мол.
В. 473. Ковальська Леся І. Ю.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 47. Валоній Лусіль М., Валоній Присіла Т.
В. 82. Земба Іван А.
В. 102. Ґбур Лусіл, Ґбур Катерина Е., Ґбур Йосиф Е.
В. 112. Кравців Розалія.
В. 121. Матвієць Мирослав.
В. 142. Шевчук Вінцентій.
В. 145. Лучко Ленард П., Лучко Кароля А.
В. 180. Кос П. Іван.
В. 230. Дамброджіо Роберт Дж.
В. 251. Фріймаль Денис, Горняк Сандра А., Горняк Патрися М., Горняк Каролина А., Наконечна Розмарія.
В. 277. Федина Анна М., Федина Михайло.
В. 288. Дуць Стах, Дуць Ольга.
В. 312. Овсяник Розмарія 2.
В. 336. Лучка Василь.
В. 348. Мудрій Донна Дж.
В. 442. Тюхтей Стефан мол.
В. 461. Скляр Леонія Л., Коський Дженій Р. М., Коській Михайло Й.
В. 468. Дутчак Ольга.
В. 473. Радзяховська Надя П.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 88. Мур Кліфорд мол.
В. 235. Федьо Микола.
В. 239. Сивуляк Емілія 3, Стрейт Олена, Савуляк Лев.
В. 473. Лоїк Дженій, Лоїк Анна.
В. 474. Ковальська Леся.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 21. Ґулячок Мирослав.
В. 65. Заканич Михайло.
В. 90. Лопух Марія.
В. 109. Твардон Катерина.
В. 136. Войняр Михайло.
В. 155. Сеґін Олена.
В. 158. Коптюх Іван, Талалай Тарас, Юречко Василь, Коптюх Михайло.
В. 191. Вонсович Марія.
В. 303. Сич Катерина.
В. 388. Сесоловська Антоніна.
В. 390. Ґабріян Вероніка.
В. 395. Кривуцький Йосиф.
В. 459. Малецька Ольга.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 16. Смолій Марія.
В. 21. Ґулячок Володимир.
В. 28. Давид Катерина, Давид Григорій.
В. 56. Бліщ Михайло, Федчак Іван, Федчак Михайло.
В. 316. Придун Юлія.
В. 361. Івах Григорій.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1946 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	11,768
В місяці червні 1946 р. принято нових	94
В місяці червні 1946 р. принято наново	2
В місяці червні 1946 р. принято з переступними листами	3
В місяці червні 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	—
Разом	11,867
В місяці червні 1946 р. суспендовано	32
В місяці червні 1946 р. відійшло з переступними листами	10
В місяці червні 1946 р. відійшло до старших членів УНС	16
В місяці червні 1946 р. відійшло до інших кляс обезпеч.	—
В місяці червні 1946 р. відійшло зо зворотом у готівці	9
В місяці червні 1946 р. відійшло на виплачене обезпеч.	—
В місяці червну 1946 р. відійшло на безплатне продовж.	—
В місяці червні 1946 померло	—
Разом	67
З кінцем місяця червня 1946 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,800

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В класі 1-шій	на $500	4,126
В класі 2-гій	на $400	1,165
В класі 3-тій	на $100	2,383
В класі 4Р	на $ 250	67
В класі 4Р	на $ 500	1,523
В класі 4Р	на $1000	431
В класі 5Е	на $ 250	226
В класі 5Е	на $ 500	1,551
В класі 5Е	на $1000	328
Разом		11,800
З кінцем місяця червня 1946 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених		46,194

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за червень 1946 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члень У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації. Інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з виняткам тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесамє відноситься також до тих членів, які впродов червня 1946 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

ції візьмуть під увагу чотири великі держави і можуть її приняти або відкинути. Пощо властиво така мирова конференція має зїздитися. Хіба тільки на це, щоби перевести ревію прихильників демократії та прихильників диктатури Советів. Не диво отже, що проти таких застережень гостро виступив в імені малих держав закордонний міністер Австралії — Еват.

А так багато колись обіцювали собі люди від тої майбутньої конференції. Вчасі війни всяке апізерство в користь Советів, всі довільно поведені кордони обіцювали піддати ревізії на Мировій Загальній Конференції. До таких справ належала теж справа західноукраїнських земель, до таких справ належала доля Балтійських держав поглочених советською потворою. Згадають про них на конференції чи ні; невідомо. А навіть колиб згадали, чи ці справи всилі здобути дві третини голосів? А колиб й здобули, то ще й тоді представники великих чотирьох держав можуть кожну таку справу інакше вирішити. Досі Совети перемагають, але віримо, що й тут буде зреалізувана анґльосаська засада, що анґлійці виграють все останню битву.

Людина так довго не є старою, поки на місце мрій не прийдуть нарікання.

Обєднання Українців у Південній Америці

Українська преса в Аргентині повідомляє про обєднання українських організацій в Південній Америці та друкує таку відозву:

До українського громадянства Південної Америки

В обличчу великих і далекосяглих у своїх наслідках подій, які обхопили в сучасних хвилях цілий світ, ми нижче підписані представники українських національних організацій в країнах Південної Америки, постановили злучити нашу національну акцію і створити Обєднаний Комітет Українців Арґентини, Параґваю і Уруґваю.

Стоїмо на становищу, що в сучасних переломових хвилях, коли процес перебудови світа на нових підвалинах повільно, але певно наближається до свого завершення, українська еміґрація полудньово-американських країн не сміє бути розбита на групи і фракції, марнуючи свої зусилля в нескоординованих чинностях, а мусить обєднати свою працю, щоби у міру можливостей допомогти українському народові, з якого походимо, в осягненню його найвищих ідеалів — суверенности і соборности...

Віримо, що вже скоро народи зрозуміють, що немає іншого способу утримання світа перед катастрофою взаємного винищення, як практичне здійснення одвічних і все живих ідеалів християнства.

Віримо, що незалежна Українська Держава в братерськім порозумінню з іншими свободолюбними народами Східної і Центральної Европи відгравати́ме провідну ролю в новім укладі відносин на Сході Европи, скерованім до забезпечення всім народам того району свободи і незалежности.

Хочемо прилучити творчі зусилля українського народу до зусиль інших провідних народів, змагаючих до збудовання нового, ліпшого і справедливішого ладу в світі.

Вважаємо, що українська еміґрація, перебуваюча у вільних американських державах, має моральний обовязок використати в повній мірі своє винятково сприятливе становище і мусить зміцнити свої зусилля та працю для того, щоб цілий світ знав, в якім становищу знаходиться зараз український народ і розумів, які є його правдиві стремління.

Стверджуємо перед цілим світом, що український нарід має незаперечні права на свободу і незалежність і від тих своїх святих прав ніколи не відступить.

Засилаємо гарячий привіт українському народові на рідних землях, сьогодні скривавлених, знищених і поневолених.

Схиляємо чола перед памяттю наших героїв — борців за свободу, які своїми стражданнями і кровю ще раз задокументували в роках останньої світової заверухи, що стремління до свободи і незалежности є живі в українському народі і ніколи не вигаснуть.

Засилаємо привіт братнім українським орґанізаціям на еміґрації, які борються за здійснення тих самих ідеалів, що й ми, і в першу чергу Комітетові Українців Канади і Українському Конґресовому Комітетові в Злучених Державах Америки.

Висуваємо необхідність створення Всесвітньої Української Репрезентації, яка моглаб стати речником справедливих стремлінь українського народу перед іншими вільними народами світа.

Закликаємо українське громадянство в державах Південної Америки, щоб воно твердо і неухильно стояло при наших найвищих ідеалах свободи, суверенности і соборности, не зважаючи на тимчасову перемогу ворога і важкі удари долі.

Закликаємо до тісного братерського згуртовання коло Обєднаного Українського Комітету і до неослабних зусиль та жертвенности для посилення його праці.

Обєднуємо в своїм лоні представників всіх українських суспільно - політичних напрямків, які стоять на ґрунті самостійности. Вважаємо, що в українськім громадянстві можуть існувати різниці в поглядах на будучий лад Української Держави, як рівнож на способи розрішення питання релігійного, суспільного чи господарчого характеру. Але ми глибоко переконані, що в сучасний критичний момент всі правдиві сини української Нації мусять подати собі руки і обєднати свої зусилля для виборення кращої долі для українського народу. Знаємо лише один шлях до визволення, і ним є братерська єдність.

Поручаємо Божій ласці свою працю і свої зусилля для здійснення ідеалів, без яких ніякий нарід не може розвиватися і виповнити свою місію, яку йому Провидіння на землі призначило.

Відозву підписали:

Адріян Аврам, Іван Білий, Андрій Білопольський, о. Іпатій Майка, Андрій Величковський, Іван Кривий, Михайло Грабинський, Осип Кузьмич, Григорій Галайко, Микола Дзвоник, д-р Богдан М. Дзюбинський, Сидір Кравець, Яків Лавриченко, Михайло Медвідь, Іван Митреньґа, Тетяна Михайлівська, Евген Ґерзон, інж. Омелян Песціорський, д-р Евген Стойкевич, Віктор Цимбал, Ярослав Саєвич.

Буенос Айрес, 8. квітня 1946 року.

ПОШУКУЄМО 221 ЖЕРТВОДАВЦІВ по $100

НАДЗВИЧАЙНА КАМПАНІЯ „СВОБОДИ" НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ЖЕРТВАМ ВІЙНИ

„Свобода", орґан Українського Народного Союзу, свідома того, що її читачі та члени і відділи У. Н. Союзу були завжди прикладом жертвенности в кожній гуманітарній акції американських українців, закликає їх тепер до активної та жертвенної участи в проголошеній отсим надзвичайній кампанії, якої цілллю є знайти 500 жертводавців (осіб, товариств, чи відділів), з яких кожний зложив би одноразово не менше як $100 на допомогу найнещасливішим з нещасливих — українським жертвам війни.

Дальші жертви в цій надзвичайній кампанії „Свобода" на допомогу українським жертвам війни зложили:

279) Братство св. Арх. Михаїла, відд. 213 У. Н. Союзу, Байон, Н. Дж.	$ 100.00
Попередно проголошено	27,891.85
Разом	$27,991,85

ХТО НАСТУПНИЙ?

Дальші жертви — по сто долярів чи більше — просимо слати чеками чи поштовими переказами, виписаними на „Свободу", на таку адресу:

SVOBODA
P. O. BOX 346 JERSEY CITY 3, N. J.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

Усі жертви, надсилані ласкаво на пресовий фонд „Свободи", потверджуємо з подякою проголошенням у тій рубриці.

Ю. Голинський $5; по $1 зложили: Й. Ярема, І. Головка, С. Дубей, В. Реновець, В. Ярема, І. Лютий, П. Шило, Д. Симанюк (всі з Плейнфілд, Н. Дж.) Разом $13.00

Адміністрація „Свободи".

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ".

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

КЛІВЛЕНД, О.

З коляди на скитальців.

Представниці Сестрицтва, Братства і Товариства при церкві св. Ап. Петра і Павла підчас Різдвяних свят ходили долядувати на скитальців при чому зібрали поважну суму гроша, защо ім належиться велике признання та подяка. Гроші вислано до Зл. У. А. Д. Комітету в Філядельфії.

Жертвували: Йосиф Кардаш $10; по $5: Керики, К. Ґабрівська, П. Павук, Е. Хромейко, П. Лемещук, Скрентон Беверейдж Ко., М. Колодій, А. Турак, Д. Мамрич, Павлини, Шмагали, І. Роборецький, Й. Купцевич, Й. Корпан, Е. Кнопич, Т. Зарічна; Р. Курляк $4; а по $3: Янівські, Стельмах, Ф. Гаворка, В. Брезіцький, Г. Васел, К. Чубинський, М. Кривий, Кухта, Сорочаки, Д. Бухуляк, М. Кардаш, Т. Юрків, І. Улан, Ю. Ганчарик, С. Дудек, Мацелюки, М. Саврин; по $2: Г. Хористинський, Г. Брикайло, Ю. Ґаєвська, І. Петрівський, К. Хмарик, В. Цьобан, М. Мечківський, К. Цьобан, С. Бопко, Й. Цьобан, Бой, Й. Цьобан, П. Бичик, Н. Волошен, Крайник, В. Тустановський, М. Коріпка, С. Савчин, В. Москаль, В. Смолярський, Бруксайд Гарденс, Х. Футрик, С. Котович, В. Коник, В. Сидунюк, М. Турчик, Т. Банас, А. Кальницький, М. Лукашевич, М. Попіль, С. Ломич, А. Вуй, І. Заруча, К. Лучка, П. Дубек, Ю. Ганчарик, Й. Заруча, Р. Янусевич, К. Фріваль, І. Волянський, А. Коберська, Бучуляк, Пелехи, Н. Сорохман, М. Паливка, П. Пацули, І. Гатала, Кваски, І. Пацули, М. Ковальчек, Н. Головач, Г. Олевек, А. Золонь, Дивецькі, В. Цвірчак, А. Литрвак, Р. Пітель, о. Д. Іванчо, І. Шаварський, Ч. Дарволь, Б. Сковатко, Д. Лежан, А. Доброс, С. Лазука, Ф. Мураль, В. Стельма, Корінка, В. Форемний, Й. Хміль, Н. Бобечко, Т. Ляпік, Телипи, Занко, Піцак, І. Самсін, Пляги, Г. Прийма; Красно $1.50; І. Войцицький $1.25; по $1: Е. Перл, Гаврилин, Левицька, Н. Сойка, С. Мельник, Г. Кукіз, Бурко, М. Пекар, М. Байон, Данилович, М. Волошен, Гаврилюк, Пікула, Шайн, Каролько, Панасюк, Баландій, Кісіль, Шегда, Козак, Т. Янчак, А. Сухарик, Ф. Ковальчик, Г. Конет, Д. Карпа, І. Гаврик, Г. Клим, Д. Паливода, М. Білецька, К. Соростинська, А. Мельник, Короновська, Дз. Кінаш, Лев. Й. Стойко, Рудик, І. Терлецький, М. Камінський, Й. Іватчишин, М. Камінський, Ац Капраль, М. Товарніцька, І. Волянський, В. Швед, К. Гарлоч, Е. Крайник, М. Коваль, А. Попіль, Й. Пітрак, М. Кліщинська, С. Бігановський, М. Фецачин, В. МекКорд, І. Волошин, І. Петрівський, Н. Олексик, І. Писарчук, І. Сподар, Мезенко, Е. Смільчак, К. Старинчак, С. Паливода, Т. Яцишин, Філь, І. Волянський, М. Маркевич, Т. Волошин, А. Ревет, М. Кайк, К. Сивка, К. Фецачин, Страпи, К. Мохай, А. Кедьо, Олицькі, Добоші, Ковалі, П. Галон, М. Стофик, М. Савчак, М. Москаль, І. Турчик, І. Слепко, Матвії, Д. Романович, А. Петрик, Г. Брикайло, Мг Коцман. С. Капраль, Н. Капраль, В. Гузіль, К. Струтинська, Т. Творчик, Т. Швед, В. Свадинський, А. Щерба, Б. Волошин, А. Муґас, С. Гедін, М. Петровська, А. Сивик, А. Сивецька, М. Кнап, Т. Руснак, Т. Олер, Д. Загута, Дж. Шваґуляк, Л. Колович, Д. Дарус, С. Паливода, Н. Цупак, М. Мігель, В. Мацишин, В. Кобилянський, І. Волошин, Ф. Ольховий, Й. Бусько, В. Мураль, С. Лабик, Й. Соловій, Е. Бейкер мол., Ф. Папович, Д. Пацула, К. Сорочак, П. Волянська, Р. Мовчко, Б. Сепік, С. Заруча, Оберакери, А. Стойка, Пронік, Любінська, Й. Смільчак, Ю. Якубик, Н. Зарічний, Д. Пацула, Андрики, Е. Сарахман, Е. Сивик, А. Арнольд, Кваски, Ф. Ковальчик, І. Гамола, А. Барбер, К. Волянська, Солярі, А. Коберська, А. Зарембa, А. Копчик, П. Волянський, П. Лемічук, І. Руснік, Т. Федорчак, А. Бойко, Ліска, Сало, Сенти, Сенюта, Білаш, Насаль, Садо.; дрібними $1.50.

Разом заколядовано $474.25. Усім жертводавцям щира дяка.

МАТАПАН, МАСС.

Зі срібного ювілею на допомогу скитальцям.

Свідомі українці при кожній нагоді памятають про наших голодних братів, що скитаються по чужих країнах західної Европи. Добрих нагод для зібрання жертви в нас є багато, аби тільки всі українці були одної думки, та щоби однакове сумління мали у відношенні до тих нещасних, що з вини ворога нашого покинули своє майно, свою хату та пішли в чужий світ.

Та, Богу дякувати, більшість українців в Америці у своїх серцях ще мають незатрачену любов до своїх братів і не слухають чужих агентів, але мають свій український розум і ним послугуються.

Отак дня 19. травня наші громадяни Григорій і Константина Костецькі обходили 25-літній ювілей свого подружжя. Родина та приятелі влаштували для них гарну несподіванку, приготовивши відповідну забаву в Українському Народньому Домі в Матепен, Масс. Громадяни Костецькі завжди були свідомими і чесними українцями, добрими членами У. Н. Союзу і всі їх діти і внуки належать до У. Н. Союзу.

Забава була гарно приготована; товстмайстром був майор В. Костецький, а підчас забави виголошено ювілятам різні побажання для дальшого щасливого життя та праці для свого народа. Н. Давискиба говорив про нещасну долю нашого народу та про важке життя наших скитальців на чужині. Михаїл Костецький у своїй короткій, але добре обдуманій промові взивав усіх батьків, щоби виховували своїх дітей в українському дусі та любові до того народу, з якого походять. Майор д-р В. Костецький, який був три роки в японській неволі і сам добре знає, що це значить жити невольником в голоді і холоді, взивав приявних гостей, щоби ні на хвилину не забували важкої долі своїх братів на скитальщині, та пропонуючи збірку на їх допомогу, сам дав добрий приклад, складаючи $10. На ту саму ціль зложили: по $10: ювілярти Григорій і Константина Костецькі, М. Коцюбинський з дружиною та Т. і Й. Костецькі, а Степлій Федірка $5. По $2 жертвували: Н. Давискиба, П. Костецький, М. Романюк, В. Романюк, М. Пилипюк. По $1: Д. Костецький, С. Костецький, П. Костецький (мол.), М. Мельник, С. Сихицький, А. Цапар, М. Давискиба, М. Мазур і В. Мигован. Разом зібрано $64 та вислано до нашого центрального Допомогового Комітету в Філядельфії. Хай Господь винагородить усім жертводавцям.

Н. Давискиба.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

ГРУПА: ЛИСТИ ДО:

2290. Шпак Федя і Татіяни з с. Кудобинець від Паш Миколи з с. Мунилівка, Зборів.

2291. Курилась Федя від Харак Василя зі Щерця, Львів.

2292. Біловус Івана від Біловус Василя з с. Залуже, Рогатин.

2293. Макогін Михайла з с. Жовчів, Рогатин, від Макогін Степана.

2294. Коземко Марії з Ярослава від Рибацький Романа.

2295. Сікеринець Павла від Орішко Даня з с. Либухора, Турка.

2296. Швайка Ярослава з с. Заболотці, Броди, від Бідюк Володимира з с. Юськовичі, Золочів.

Процай Ольги з с. Заболотці, Броди, від Литвин Степана з с. Юськовичі, Золочів.

2297. Шевчишин Параскевії, Маюк Марії від Куцій Павла з с. Двірці, Бережани.

2298. До стийка від Горбовий Володимира з Турки над Стрием.

Ільницька Тереси від Саварин Методія з Турки.

2299. Кісіль Марії і Параньки (Снігур) від Кісіль Миколи з с. Путятинці, Рогатин.

2300. Стрілець Миколи від Стрілець Степана з с. Путятинець, Рогатин.

2301. Гавдида Миколи від Гавдида Івана з с. Базниківка, Бережани.

2302. Бойко Костя, Качерай Катерини і Теклі, Ухман Івана з с. Ценів, Бережани, від Прийдун Василя.

2303. Хома Володимира, Михайла і Олени Багніїв, Меклаєвич з с. Стара Ропа, Самбір, від Купич Миколи.

2304. Боцій Василя, Гнип Михайла з с. Добровід, Підгайці, від Гнит Томи.

2305. Грабова Параскевія (Білик) від Грабовий Ілька з с. Коропуж, Рудки.

2306. До краянів з с. Дубно, Ярослав, від Гайда Івана.

2307. Білик Данила і Катерини з с. Макова, Перемишль, від Білик Йосифав.

2308. Івашко Василя, Гевко Марії від Іваник Михайла з с. Вербова, Бережани.

2310. Будзан Петра від Федак Зиновія з Ярослава, Перемишль.

2311. Ухаль Василя від Ухаль Михайла.

2312. Гупаловський Гната від Процишин Михайла з с. Городилів, Золочів.

2314. Керницький Петра від Керницький Захара з с. Криве, Бережани.

2315. Коцопей Ольги, Тізнський Федя, Гришко Ілька, Грущак Ілька від Даців Миколи з с. Татар, Самбір.

2316. Кучер Михайла, Баран Михайла, Дмитрів Анни і Марії від Кучер Василя з с. Рай, Бережани.

2317. Мосієвський Василя, Садовий Василя від Мосієвський Петра з с. Баличі, Мостиська.

2318. Павлавський Михайла, Горак Михайла, Жинєвка Михайла від Паславський Миколи з с. Баличі, Мостиська.

2319. Бунько Марії від Лемеха Івана з с. Молодичі, Ярослав.

2320. Барда з Побережка, Станиславів, Олесницькі, Майковські з с. Вовчинця і Кут над Черемошем від Селянський Юрка.

2321. До односельчан з с. Волоща, Дрогобич, від Ничипір Івана Андрусик.

2322. Іванечко Анни і Катерини з с. Сівчина, Перемишль, від Оліяр Юрія.

Колодій Андрія від Колодій Льва з с. Журавиці, Перемишль.

2323. Дмитрук від Дмитрук Романа з с. Кути, Косів.

2324. Багрій Анастазії (Фір), Павлат Павла і Михайла від Фір Івана з с. Устянів, Ліско.

2325. Бельмас з с. Самбір Великий, Конотоп, від Шайденко П.

2326. Шанайда Степана від Шанайда Івана з с. Криве, Бережани.

2327. Петриняк Андрія від Черевко Степана з с. Бабин, Самбір.

2328. Карплюк Семена від Карплюк Олекси.

Пелись Марії (Грицишин) від Чорний Володимира

2329. Мак Мирона від Бричка Федора з с. Садок, Заліщики.

2330. До рідні пок. Фецич Данька від Фецич Миколи з с. Манів, Ліско.

2331. Бадовський Йосифа від Бордун Івана з с. Торчиновичі, Самбір.

2332. Крилич Катерини, Головач Анни з с. Ліпина Велика, Самбір, від Наялович Миколи.

2333. Слободян Михайла від Лукавецький Евгена з с. Снятина за Прутом.

2334. Дутка Семена з села Шульганівка, Чортків, від Коник Петра з с. Черкащина.

2336. Щурко Михайла і Антона з с. Добра, Сяник, від Щурко Антона.

2337. Макович Івана від Васили Василя з с. Підгородця, Рогатин.

2338. Куца Агафія від Куций Миколи і Ілька з с. Поручин, Бережани.

2339. Паньків Івана з с. Стріганці від Куций Павла з села Двірці, Бережани.

2340. До рідних і знайомих з с. Божикова, Підгайці, від Татарчук Михайла і Осадца Богдана.

2341. Дубінський Олекси і Евфрозини від Ворона Петра.

2342. Лобай Михайла, Копчик Петра, Курець Насті і Катерини від Копцюх Василя з с. Радванів, Рогатин.

2343. Бабій Павлини від Суховій Степана.

2344. Гураль Михайла з с. Корналовичі, Самбір, від Яцемірський Льва.

2345. Маґас Софії і Марії з с. Скоморохи, Рогатин, від Маґас Миколи.

2346. Ільків Степана з с. Лисович, Стрий, від Каліта Дмитра.

2348. о. Дзюмба Мартина і Олекси від Шачко Миколи з с. Літятин, Бережани.

2348. До знайомих з с. Доли, Красноженний Миколи від Романа.

2349. Сурмач Григорія, Подуліх Анни, Зуріх Катерини, Вілікко Андрія, Марків Миколи, красножений Миколи від Красножений Миколи з с. Скоморохи, Бучач.

2351. Пошивак Анастазії від Галиняк Володимира.

По інформації писати до:

**United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.**

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

Коли хто хоче щось, або когось любити, хай представить собі, що їх стратив.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Збори Бр. св. О. Николая, від. 106, відбудуться в неділю, 28. липня, в годині 12. вполудне, зараз по Сл. Божій, в гали церковній, Оклей і Райс ул. Просимо всіх членів і членкиць прийти на збори, бо маємо важні справи. Контрольна комісія дасть звіт за пів року. Довгуючі члени за 3 до 5 місяців, як не вирівнають свого довгу на тих зборах, то згідно з рішенням, будуть виключені з організації. А ви члени-родичі подбайте, щоби ваші діти були членами У. Н. Союзу. — За уряд: Й. Коцовський, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дицьків, секр.

ДИВНІ НОВИНИ

Сліпий суддя звінчав глухонімих.

В Івансвил, у стейті Індіяна, звінчався Джан ФеріНґер з Себою Генкак. Обоє є глухонімі. Молодий має 58 літ, молода 28. Шлюб дав молодятам мировий суддя Росел Джод, який від довшого часу осліп. Суддя виголошував формулку шлюбної присяги, обоє глухонімі пізнавали слова із складу судейських уст і їх по свому повторяли. Секретарка записувала присягу. Свідками були Джозеф МекҐру і пані Джесі Ґрінберг — теж глухонімі.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 19. липня 1946 р. помер у 53. році життя

МИХАЙЛО РИҐУЛИК,

член відділу 45 У. Н. Союзу в Філядельфії, Па.

Похорон відбудеться в середу рано, 24. липня з дому У. А. Горожан. — В. Й. П.!

М. Ю. Сенич, секр.

Дня 21. липня 1946 року помер

ІВАН ДОБРЯНСЬКИЙ,

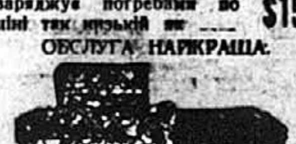
довголітний член та один з тих піонірів, котрий причинився до злуки і зорганізовання Укр. Зап. Тов: Дністер, від. 361 У. Н. Союзу в Ню Йорку, як також довголітній управитель У. Н. Дому в Ню Йорку.

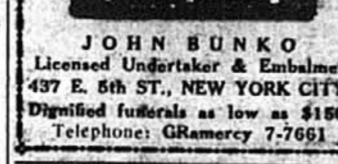
Покійний родився 1893 року в місті Калуш, Західна Україна. Полишив у смутку жену Евгенію, сина Льва, інструктора економіки в Університеті Ню Йорк, і Богдана, котрий тепер є в Німеччині, дочок Анну і Теодору, брата Миколу і сестру Олександру.

Похорон відбудеться в четвер, 25. липня, в год. 9. рано, з похоронного заведеня Петра Яреми, 129 East 7th St. Просимо членів Укр. Зап. Тов Дністер, вільних від праці, прийти на похорон. — В. Й. П.!

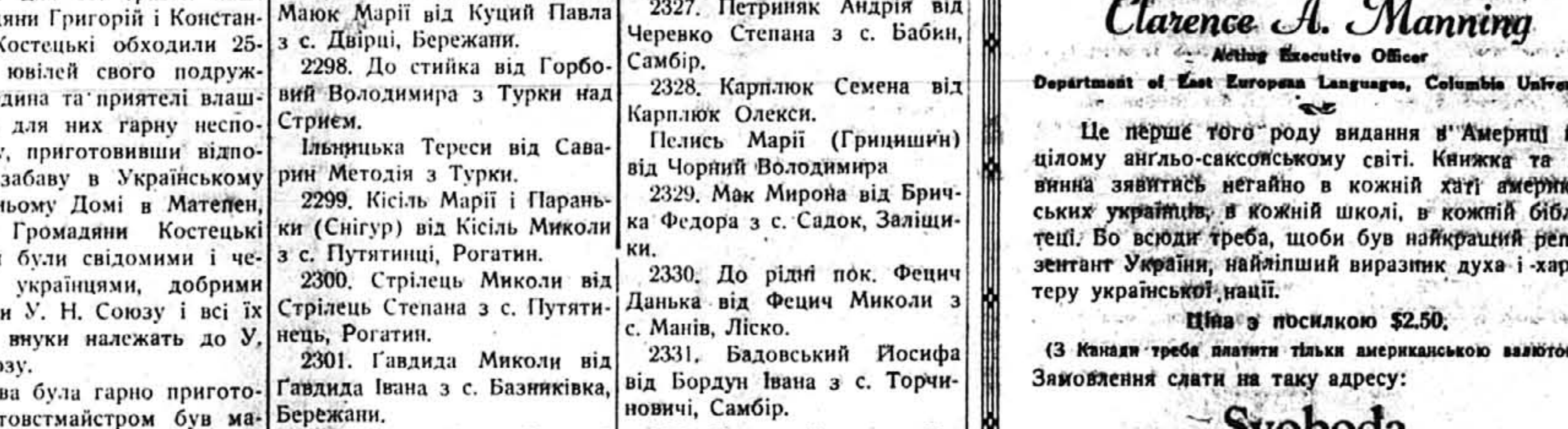
П. Кучма, секр.

ТАРЗАН, ч. 1418. Несподівана новина.

Тоді підводний човен мовчазно занурився, щоб дожидати їх повороту.

Підчас коли бойове око зорило, Тарзан відкрив човен, якого велика филя викинула на беріг проти деревини.

„Тут мусять бути будьякі нещасні корабельні розбитки, які спаслися!" — скрикнула Джена, підступаючи.

Як вони зблизились додому, один тубільний молодець вискочив з джунглів та повалився з виснаження.